

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki (przewodniczący)

SSN Janusz Niczyporuk (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi M. K.

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...]

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w [...] w sprawie I ACa [...]

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 13 marca 2019 r.,

1. odrzuca skargę;

2. nakazuje zwrot opłaty od skargi.

UZASADNIENIE

M. K. reprezentowany przez pełnomocnika adwokata M. R. pismem z dnia 9 listopada 2018 r., działając na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze strony na naruszenie prawa do rozpoznawania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. z 2018 r., poz. 75 z późn. zm.; dalej: ustawa o skardze na naruszenie prawa strony), wniósł skargę na przewlekłość postępowania sprawy prawomocnie zakończonej przed Sądem Apelacyjnym w [...] o sygn. akt I ACa [...]. Skarżący domagając się stwierdzenia przewlekłości postępowania wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa kwoty 10.000 zł wraz z kosztami postępowania według norm prawem przepisanych oraz przeprowadzenie następujących dowodów:

1. apelacji skarżącego od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 25 października 2017 r.;
2. zarządzenia o wyznaczeniu rozprawy apelacyjnej na dzień 28 września 2018 r.;
3. protokołu rozprawy apelacyjnej z dnia 28 września 2018 r.;
4. wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 października 2018 r., sygn. akt I A Ca [...];
5. wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku na piśmie z dnia 11 października 2018 r.;
6. postanowienia z dnia 28 lipca 2017 r., sygn. I C [...] na okoliczność wystąpienia przewlekłości postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...] o sygn. I A Ca [...].

Argumentując skargę pełnomocnik skarżącego wskazał, że co prawda rozprawa wyznaczona została po upływie 10 miesięcy od dnia złożenia apelacji, jednakże przyczyna przewlekłości postępowania tkwiła w jego ocenie w niedoręczeniu uzasadnienia do wyroku. Zdaniem skarżącego, zgodnie z art. 392 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 1360 z późn. zm.; dalej: k.p.c.), pisemne uzasadnienie wyroku lub transkrypcję wygłoszonego uzasadnienia sporządza się w terminie dwutygodniowym od dnia zgłoszenia wniosku o jego doręczenie wraz z uzasadnieniem, a gdy wniosek nie był zgłoszony – od dnia zaskarżenia wyroku lub wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Biorąc pod uwagę powyższe, skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania sprawy prawomocnie zakończonej przed Sądem Apelacyjnym w [...] o sygn. akt I A Ca [...] powołując się w istocie na fakt niedoręczenia uzasadnienia do wyroku.

Prezes Sądu Apelacyjnego w [...] pismem z dnia 18 grudnia 2018 r., sygn. [...] wniósł o oddalenie skargi podnosząc jej niezasadność z uwagi na fakt, iż skarga dotyczy sprawy prawomocnie zakończonej.

Sąd Najwyższe zważył co następuje:

Sąd Najwyższy wyjaśnia, że skarga na przewlekłość postępowania, rozpoznawana w trybie przepisów ustawy o skardze na naruszenie prawa strony, stanowi środek, za pomocą, którego ustawodawca stworzył prawną możliwość domagania się stwierdzenia, że w postępowaniu sądowym, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (art. 2 ust. 1 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony). Sama przewlekłość postępowania zachodzi, gdy postępowanie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy lub postępowanie trwa dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (art. 2 ust. 1 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony).

Powyższe oznacza, że skarga może być wniesiona tylko w toku postępowania w sprawie. Granicą czasową jej wniesienia jest więc prawomocne zakończenie sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2008 r., III SPP 50/07, ONSP 2009 nr 5-6 poz. 86). Za taką wykładnią i stosowaniem przepisów ustawy o skardze strony przemawia jej cel (eliminowanie przewlekłości postępowania), realizowany przez stwierdzenie, że w postępowaniu nastąpiła przewlekłość. Tylko wówczas możliwe jest wydanie zalecenia podjęcia odpowiednich czynności w wyznaczonym terminie dla sądu rozpoznającego sprawę. Zalecenia nie mogą jednak wkraczać w zakres oceny faktycznej i prawnej sprawy (art. 12 ust. 2 i 3 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony).

Sąd Najwyższy wyjaśnia w świetle powyższego, że prawomocne zakończenie postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygn. akt I ACa [...], wyklucza możliwość uznania zasadności twierdzeń przyjętych w skardze. Z akt niniejszej sprawy wynika, że postępowanie apelacyjne prawomocnie zakończyło się z dniem 10 października 2018 r. (wyrok w sprawie o sygn. akt I ACa [...] zapadł 26 września 2018 r.). Strona skarżąca skargę na przewlekłość postępowania złożyła pismem z dnia 7 listopada 2018 r. domagając się w istocie stwierdzenia przewlekłości w sporządzeniu uzasadnienia do wyroku zapadłego w sprawie.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd Najwyższy stwierdza, że skarga wniesiona

po prawomocnym zakończeniu sprawy jest niedopuszczalna, gdyż nie ma przedmiotu rozpoznania. Z tych przyczyn podlega odrzuceniu na podstawie art. 2, art. 4, art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony oraz art. 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.